

Rc Zorg en Welzijn d.d. 24 november 2015

agendapunt 7: Discussienota re-integratiebeleid

In de Discussienota re-integratiebeleid worden cijfers gepresenteerd over de instroom binnen de Participatiewet. Als tweede reden is er vermeld, dat er instroom is van mensen afkomstig van het AZC. Hier staan geen aantallen bij. Wij zijn benieuwd wat de trends hiervan zijn in de vijf categorieën die u in de nota heeft genoemd. Kunt u daar meer duidelijkheid over geven?

We willen graag meegeven dat het belangrijk is om bij de poort te investeren in een goede intake/diagnose. Er zijn systemen die dat goed in kaart kunnen brengen: wat is precies de kloof naar werk en wat kan er wel of niet ontwikkeld worden. Deze intake kan bij specifieke doelgroepen uitgebreider plaatsvinden, ook om de willers en niet-willers goed in beeld te krijgen.

Verder geeft u aan dat 43,1% van onze cliënten een tijdelijke of gedeeltelijke ontheffing heeft van een arbeidsverplichting en dat zou ook te maken kunnen hebben met de reden dat er jonge kinderen zijn. Ik ben hier verbaasd over. Een alleenstaande ouder met jonge kinderen kan volgens ons prima participeren binnen de maatschappij en als de ouder daar een andere keuze in wil maken, dan zijn de gevolgen ook voor deze persoon. Ontheffing geeft ook aan dat je misschien niet investeert in deze doelgroep en dat zou jammer zijn. Ik wil hier graag duidelijkheid over hebben.

Ik schrik ervan dat 55% van onze cliënten geen startkwalificatie heeft. We hebben in ons Lokaal onderwijsbeleid vastgesteld dat iedereen met een startkwalificatie de arbeidsmarkt op gaat. Wij gaven bij het vaststellen van dat beleid al aan, dat dit een behoorlijke opgave is en dat blijkt ook uit de percentages uit deze nota. Graag zien we deze specifieke doelgroep benoemd, met daarin een passend percentage van het re-integratiebudget. Ik vraag dit beleid ook mee te nemen voor de 18 minners en de nuggers. Passend onderwijs is van belang met mogelijkheden voor leer-werk trajecten en opleidingen die meer branchegericht zijn. Tevens zijn het niet vaak cognitieve belemmeringen die voorkomen dat er geen startkwalificatie is, maar zit het meer in het psycho-sociale aspect van jongeren, houding en gedrag, en daar zou ook meer aandacht aan besteed moeten worden in het voortraject.

Wij hebben als D66 tegen de Verordening re-integratiebeleid gestemd, omdat wij niets voelen voor Work first trajecten. U geeft in uw notitie een aantal percentages aan, waaruit je de conclusie zou kunnen trekken dat een Work first traject succesvol is. Ik heb echter ook rapportages, waaruit blijkt dat wanneer je niets doet met deze groep, 40 tot 60% ook regulier werk vindt. Vaardigheden aanleren is prima, maar die noem ik liever ontwikkeltrajecten, veel meer op maat. Breng goed in kaart wat de mensen nodig hebben.

Sociale activering met daarin ruimte voor training in groepsverband vinden wij meer passend. Zoek ook naar een maatschappelijke invulling. Work first trajecten kosten geld en het levert de ondernemers wat op. Wij kiezen voor een win-win situatie binnen het maatschappelijke domein.

U zegt data de UWV de Wajong uitvoert. Zij roepen alle Wajongers op om te kijken wie met een loonwaarde aan het werk kan. De groep die nu geen aanspraak kan maken op Wajong en vroeger wel is niet opgehouden met bestaan maar komt in de Participatiewet en valt dus direct binnen onze verantwoordelijkheid. Gezien de cijfers van de afgelopen jaren gaat dit een enorme doelgroep worden binnen de Participatiewet. Houd deze doelgroep dus goed in beeld en zorg voor een zorgvuldige intake en diagnose.

Wij vinden het fijn dat onze gemeente de vrijheid heeft genomen om te kiezen voor een hogere studietoelage.

U zegt dat we scholing willen voor de doelgroep 18 tot 27 bevorderen. Waarom niet al vanaf 14/15 jaar? Heb de doelgroep goed in beeld. Branchecertificaten of leerweg opleidingen zouden hier goed passen.

Over de rapportages naar de raad: we hebben niet zo veel behoefte aan casuïstiek, maar zouden graag de doeltreffendheid van het beleid in kaart gebracht zien.

Ten aanzien van de doelgroepen: de fractie pleit voor een specifiekere indeling. Doelgroep regulier werken 50-80% loonwaarde, waarom beperken tot een beoordeling door het UWV? Wanneer een persoon een kloof heeft tot de arbeidsmarkt kan er best tijdelijk Ips ingezet worden, maar niet misbruiken als stimulering van de werkgever. Het moet echt gebaseerd zijn op een verminderde loonwaarde. Iemand met 50% heeft volgens ons niet direct een verminderde loonwaarde en dan zou je meer subsidie geven op arbeid, wat volgens ons werk-verdringend kan zijn.

Wij vinden het belangrijk dat er wel dagbesteding komt en dan meer in de vorm van een algemene voorziening in plaats van maatwerktrajecten. We hopen dat er ook gezocht kan worden naar partners binnen de gemeente, zodat zo'n voorziening wederom een maatschappelijke functie kan hebben.

U vraagt of u wel of niet actief in moet zetten op niet uitkeringsgerechtigde schoolverlaters. Dat moet absoluut.

De doelgroep algemeen: We moeten een onderscheid maken in de dienstverlening en u vraagt of we prioriteiten gaan stellen in verschillende doelgroepen. Dat denk ik wel. Geld inzetten voor de doelgroep die het het hardst nodig heeft: dat is de doelgroep met de grootste afstand tot de arbeidsmarkt, maar ook voor die groepen waarbij de neveneffecten het grootst zijn. Maak een budgetverdeling per doelgroep, die wel specifiek benoemd mag worden. Wij zouden graag iets willen zien op: 50 plussers, gezinnen met kinderen, de bijstandhouders, nieuwkomers, de 18 minners en de nuggers.

Uit de laatste cijfers blijkt dat in onze gemeente 270 kinderen in bijstandsgezinnen in onze gemeente opgroeien. Graag zien we specifiek beleid in plaats van ontheffingen. Tevens zou je kunnen kiezen mensen te laten groeien op de participatieladder. De trajecten , dat maakt ons niet zo veel uit.

Gaan we extra investeringen doen vanuit het participatiebudget: alleen als het doelmatig en doeltreffend is. Een begin maak je om per doelgroep een budget vast te stellen zodat je de middelen daar besteedt met het meeste effect. Werk kun je echter ook als doel zien, maar ook als middel. Immers, iemand die participeert in de maatschappij heeft naar het lijkt minder zorg nodig. Dus besparingen op de WMO en soms op jeugdzorg is een effect op een goede invulling van de participatiewet. Ik beseft dat dit moeilijk meetbaar is, maar je zou ook Kunnen afspreken dat een percentage van de WMO-budgetten naar de re-integratie gaat om werk als middel te bewerkstelligen.

Het WSW verloop van onze inwoners zou niet lineair verlopen met het percentage dat we als gemeente gekort worden: Het is goed om duidelijk voor ogen te hebben hoe het zit met deze WSW-ers. Immers, ze zijn bekend en voor deze groep zouden we een langere termijnbegroting op kunnen zetten en zouden we ook kunnen denken aan een populatiefinanciering.